

ZPRAVODAJ ÚPICE '74

Číslo 2 • VYDÁVÁ ORGANIZAČNÍ VÝBOR FESTIVALU • DUBEN

Výběrová porota to neměla lehké

Pořadatelé festivalu ÚPICE 74 nás postavil před velmi obtížným úkolem. Výběr jednotlivých inscenací na přehlídku s celonárodní účastí je věc nejen velmi náročná, ale i zodpovědná, neboť při omylu či špatném posouzení některé inscenace lze zkrásnit úroveň i zaměření festivalu, mohla by se narušit i základní myšlenka celé akce a její obsah. Neříkáme to proto, že bychom si chtěli hned úvodem dělat alibi nebo upozorňovat na obtížnost úkolu, před který jsme byli postaveni. Pro každého z nás bylo ctí, že jsme mohli pomoci při přípravě tak náročné a rozsáhlé akce, jakou festival ÚPICE 74 bezesporu je. Od počátku jsme si byli plně vědomi velké odpo-

vědnosti a snažili jsme se vybrat z poměrně rozsáhlé nabídky amatérských souborů skutečně to nejlepší. Názor kterýkoliv poroty je však vždy stanoviskem značně subjektivním. Míra objektivnosti je dána řadou faktorů — od hledisek odborných až po složení vlastní poroty. Při rozhovorech s jednotlivými soubory jsme toto také zdůrazňovali a i dnes připouštíme, že jiná porota by mohla mít i jiné názory, neboť jsme neřešili matematické příklady, ale posuzovali věci tak tvárně a rozmanitě, jako jsou divadelní inscenace. Ať se na nás nezlíbí žádný soubor, ať nám prominou naše chyby ti, které jsme případně — zcela neúmyslně — poškodili.

Nyní však již k vlastnímu výběru

Z přihlášených inscenací, jejichž seznam byl zveřejněn (až na malé výjimky — přihlášky došly po uzávěrce) v 1. čísle Zpravodaje, jsme museli nejprve vyřadit ty, které neodpovídaly stanovám a tím i základní myšlence festivalu. Do dalšího výběru se tedy dostaly tyto soubory:

ZK ROH Přerov: **Přepadení dostavníku** — Kotmel, Čech
Kult. a společ. stf. Děčín: **Motýli** — L. Filan
DK ZVÚ Hradec Králové: **Luigiho srdce** — I. Bukovčan
Klub ROH Libochovice: **Duel** — M. Bajdžijev
Divadlo O. Stibora, Olomouc: **Princ a chuďas** — J. Karpáthy
DS při MěOB Havl. Brod: **Cesta k domovu** — K. Třebická
DS D3 Karlovy Vary: **Štěstí** — M. Bajdžijev
DS mladých Vysoká Libeň: **Jednou na silvestra** — Braginskij, Rjazanov
Kult. dům Klášterec n. O.: **Vysoká stěna** — Zawiesky
Klub prac. Železný Brod: **Starší syn** — Vampilov
DS OB Dobkvice, Děčín: **Daň zráni** — H. Bednářová
Jednotné kult. stf. Rýmařov: **Bílá krev** — H. Hauser
Osvětová beseda Volyně: **Sousedí** — J. Korbel
Kulturní dům Holice: **Výtečníci** — F. Dostál
KP Rožnov p. R.: **Náš milý starý dům** — A. Arbuzov
ZK ROH Svit Gottwaldov: **Tábor** — G. Gambaro
KK ROH Úpice: **Sólo pro bicí (hodiny)** — O. Zahradník
Filmová škola Čimelice: **Kdež jest Ábel, bratr tvůj** — Edlis
ZK Mír Jaroměř: **Rozhodně správná koupel** — Braginskij, Rjazanov
DS KLUBU ROH Ostrava-Hrušov: **Zlatý kočár** — E. Leonov

Festivalový výbor projednal tento výběr na přípravném výboru dne 17. ledna 1974 a na doporučení výběrové poroty,

s přihlédnutím k velmi kvalitní dramaturgii se rozhodl zařadit k přímému výběru pouze tyto soubory:

Hradec Králové — LUIGIHO SRDCE • Děčín — MOTÝLI • Olomouc — PRINC A CHUĎAS • Havlíčkův Brod — CESTA K DO-

V Úpici vítáme také soubor z Děčína-Dobkovic, který se představí nastudováním hry karlovarské autorky Hany Bednářové — DAŇ ZRÁNÍ.

MOVU • Úpice — SÓLO PRO BICÍ (HODINY) • Karlovy Vary — ŠTĚSTÍ • Volyně — SOUSEDI • Holice — VÝTEČNÍCI • Železný Brod — STARŠÍ SYN • Vysoká Libeň — JEDNOU NA SILVESTRA • Klášterec nad Ohří — VYSOKÁ STĚNA • Děčín-Dobkvice — DAŇ ZRÁNÍ • Rožnov pod Radhoštěm — NÁŠ MILÝ STARÝ DŮM • Gottwaldov — TÁBOR • Čimelice — KDEŽ JEST ÁBEL, BRATR TVŮJ • Jaroměř — ROZHODNĚ SPRÁVNÁ KOUPEL • Ostrava-Hrušov — ZLATÝ KOČÁR

Po tomto výběru se však stalo, že některé soubory nezvládly nastudování přihlášených inscenací v termínech nutných pro výběr, takže porota zhlédla v únoru celkem 11 představení a v několika případech (u souborů, které svou inscenaci již uváděly v loňské sezóně) využila znalostí z předchozího období.

DS Domu kultury ZVÚ Hr. Králové - I. Bukovčan: **Luigiho srdce**
Klub prac. Železný Brod - A. Vampilov: **Starší syn**
DS OB Děčín-Dobkvice - H. Bednářová: **Daň zráni**
DS ZK ROH Svit Gottwaldov - G. Gambaro: **Tábor**
DS KK ROH Úpice - O. Zahradník: **Sólo pro bicí (hodiny)**
DS Klubu ROH Ostrava-Hrušov - E. Leonov: **Zlatý kočár**

V ostravském souboru však onemocněl jeden z hlavních představitelů, a proto se nemohou Ostraváci festivalu zúčastnit. O účast byl tedy požádán další úspěšný soubor — Spojený závodní klub SKLO UNION Libochovice s inscenací B. Bajdžijeva DUEL.

S přihlédnutím k hlavnímu poslání festivalu — dramaturgicky usměrnit činnost amatérských souborů na současnou angažovanou domácí i zahraniční tvorbu, vybrala porota těchto šest inscenací, které budou zařazeny do finálové části festivalu ÚPICE 74 ve dnech 21.—27. dubna 1974.

Na závěr bychom chtěli jménem celé výběrové poroty popřát všem účastníkům festivalu ÚPICE 74 mnoho úspěchů v další práci a finalistům i hodně štěstí v Úpici. — Zlomte vaz!

FESTIVAL „ÚPICE '74“ 21. — 27. DUBEN 1974

S ČASEM TO VYPADÁ ZLE

Podle předběžných zpráv, které obdržel přípravný výbor festivalu, to bude s časem jednotlivých účastníků během pobytu v Úpici asi opravdu moc zlé.

Nemůžeme nikomu zazlívat, že si na I. ročník nového festivalu nechce brát hned týden dovolené. Vzniknou však situace, že soubor přijede vlastně jen na své představení (maximálně na druhé mimoúpické) a hned pak odjede domů. To třeba si ce trochu zjednoduší organizaci festivalu, ale zmaří další úmysl pořadatelů. Bude chybět čas ke klidnému posezení, výměně zkušeností i vyslechnutí zasvěcených přednášek. Sotva asi zbude čas na návštěvu některých míst z překrásného úpického okolí, patronátní průmyslové podniky a zemědělské závody si SVÚJ soubor také moc neužijí.

Život ochotníků utíká zřejmě také příliš rychle. Festival ještě nebyl zahájen, a už se připravuje jeho slavnostní zakončení.

Čas neúprosně ubíhá a bláhový by byl ten, kdo by si myslel, že právě v době konání úpického festivalu se zastaví . . .

Nebojte se, pod mostem spát nebudete

Úpice nabízí nepřehledné množství dvou hotelů s celkovou kapacitou 60 lůžek. O to větší možnosti však skýtají naše závody, respektive jejich ubytovací zařízení, která nám většinou velmi ochotně nabídnou k použití. Potřebujeme jen včas vědět, kolik asi bude zájemců o nocleh a na které dny. Pak zajistíme ubytování jistě k plné spokojenosti.

Prosíme tedy i tímto způsobem všechny zájemce, aby včas nahlásili organizačnímu výboru své požadavky. Potom bude stačit ohlásit se v příjímacím a informačním středisku, které bude umístěno přímo v budově divadla. Tak pak získáte všechny potřebné informace, případně předem objednané poukazy na ubytování.

Zlé jazyky sice tvrdí, že je nutné si vzít s sebou do Úpice stany a ešusy. Není to ovšem zapotřebí, protože v dubnu lze již spát pod širákem a v divadelní šatně se budou podávat topinky . . .

IVAN BUKOVČAN

Luigiho srdce

Výběr hry je velice vhodný jak po stránce ideové, tak dramaturgické. Režisér Emil Trnka se zaměřil především na realistickou, surovou stránku hry, která má otřesně působit na diváka. Představitel titulní role Luigiho Lombardiho — Josef Veselý, zahrál svou roli neobyčejně přirozeně a citově. Dokonce i jeho humor byl publikem přijat se značnými sympatiemi. Představitel tak svým výkonem přesvědčuje diváka, že opravdu žije, že je opravdovou a přirozenou postavou v celém ději. I toto představení tvoří špičkovou úroveň mezi soubory ve Východočeském kraji. Scénicky i režijně je tato hra vyřešena velice přesvědčivě a tak lze říci, že soubor pod vedením svého režiséra bude stále zlepšovat a zdokonalovat svou úroveň.

ALEXANDR VAMPILOV

Starší syn

Inscenace realizovaná s profesionální pomocí režiséra Josefa Pally se soustřeďuje především na mravní jádro příběhu. Využívá humorných stránek předlohy, které mají u diváků vřelý ohlas. Herci hrají své postavy v prvním plánu, to znamená, že jim jde o zachycení vývoje příběhu, méně již usilují o roz-

pracování vnitřních vztahů, podtextů mnohavýznamové předlohy. Slabinou představení je výtvarná stránka, která prostředím hry spíše ilustruje než vytváří s jasným významotvorným záměrem. Vzhledem k tomu, že soubor bude hru dále reprízovat, je reálná možnost dopracovat u řady postav jejich vztahy, prohloubit vnitřní život, lépe fixovat fyzické jednání.

HANA BEDNÁŘOVÁ

Daň zrání

Neznámá prvotina mladé autorky inspirovala režiséra Josefa Doležala k inscenaci, kde jednak mohl využít kvalit členů věkově mladého souboru a jednak upozornit na některé problémy mezilidských vztahů. Jako většina prvotin, tak ani tato hra se nevyhnula některým úskalím. Po dobře napsané expozici v druhé části textu místy vážně dialog, autorská ne zkušenost neumožňuje uplatnit se všem přítomným na scéně. Tento nedostatek se nepodařilo překlenout ani režii, která jednak mnohde velice vtipně a vkusně dotváří text. Režie se prosazuje bohatstvím nápadů, z nichž mnohé jsou uplatněny zejména tam, kde je herci přijali za své. Hra straní především mládí, angažuje se za opravdové silné city, odsuzuje přetvářku a lehkověrnost, v závěru dokonce mentorování. Přes veškeré nedostatky se jedná o inscenaci svěží, která si právem zaslouží obdiv.

Nabízíme vám

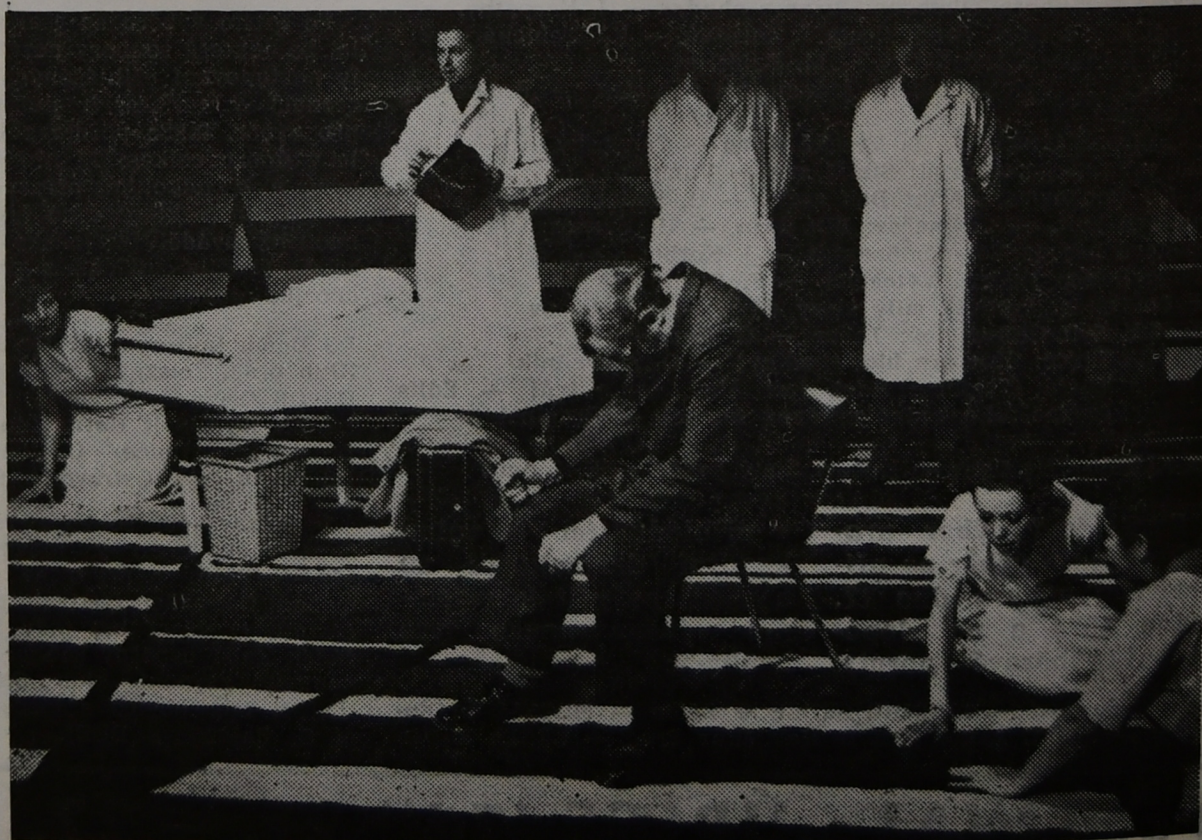
Aby se stále jen nesoutěžilo, připravila malá scéna KK ROH Úpice v sále loutkového divadla promítnutí filmů Miroslava Janků. Ostatně s tvorbou tohoto mladého, ještě ne dvacetileté-

ho filmaře, se můžete setkat v Úpici na každém kroku. Jeho fotografie na vás hledí z řady poutačů a výkladních skříní, kolekce jeho prací je součástí interiéru loutkového divadla i Divadla Aloise Jiráska.

Mirek nemá rád, když někdo moc mluví o jeho kumštu. Raději nechá hovořit svá díla. **Přece však musíme prozradit, že jeden z jeho filmů nedávno**

zaznamenal velký úspěch. Na 14. ročníku „Brněnské šestnáctky“ — mezinárodní soutěži hraneho amatérského filmu — obsadil v konkurenci celkem 37 soutěžních filmů z 11 zemí první místo, získal zlatou medaili a cenu primátora města Brna.

Další komentář by byl zřejmě zbytečný. Přijďte se raději na filmy mladého talentovaného autora podívat sami. Určitě nebudete zklamáni.

Dne 22. dubna bude uvedena inscenace gottwaldovského souboru „TÁBOR“.

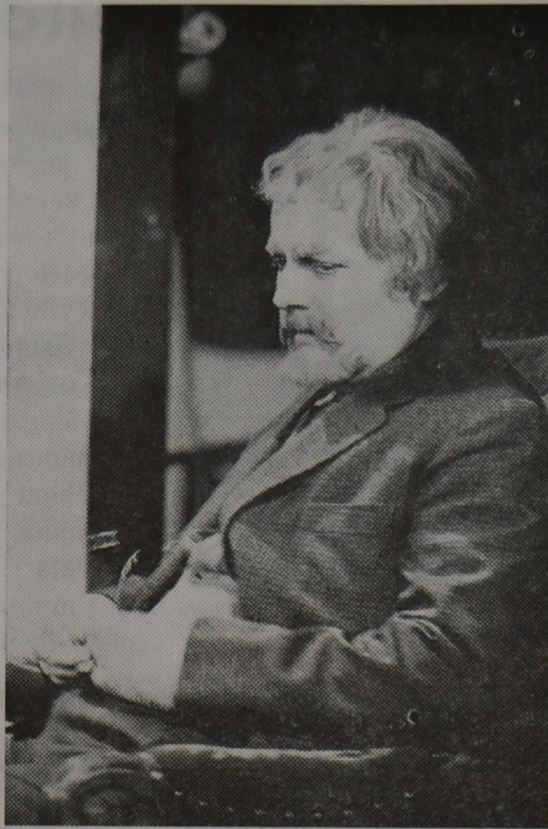
POZVÁNKA

Z řady vzdělávacích akcí během festivalu vás chceme nejen upozornit, ale současně pozvat na setkání divadelních ochotníků Východočeského kraje a zástupců všech třiceti pěti souborů přihlášených na festival ÚPICE 74.

Námětem semináře v sobotu 27. dubna bude současná divadelní tvorba a problematika současného amatérského divadla. Jeho náplň je zajišťována ve spolupráci s KKS v Hradci Králové.

Všichni, kteří se sejdou na semináři, se také mohou v pátek zúčastnit závěrečného divadelního představení souboru z Hradce Králové (inscenace Luigiho srdce) a slavnostního zakončení festivalu.

Věříme, že tento seminář uspokojí co nejvíce divadlem zainteresovaných lidí.

Poslední inscenace úpického souboru „Sólo pro bicí (hodiny)“ byla též vybrána pro festival ÚPICE 74. Na snímku Abel v podání L. Tomma mladšího.

Důležité upozornění

V rámci rekonstrukce a modernizace zvukového zařízení byla provedena instalace odposlechu z jeviště do všech prostor divadla. Věc, po které volaly generace herců tísňících se před nástupem k hromadným scénám na schodech za jevištěm, se stala skutkem. Odpadnou divoké honičky inspirovaných diváků za nic netušícími herci ve vzdálených šatnách a ti se naopak nebudou do omrzení ptát s hlavou v pootevřených dveřích na jeviště, jak pokročil děj.

Jenomže, pozor! Mnohé věci mají svůj háček. Přejde přestávka, uvolnění, a v tuto chvíli mnohý pocítí z hloubi duše nutnost proklít režiséra za tu strašnou roli nebo maskéra za spadlý vous. Tak tohle, prosím, ne! Teď je všechno slyšet . . .

JAROSLAV METELKA

ŘEDITEL MĚSTSKÉHO MUZEA
V ÚPICI

Z novodobé revoluční historie města Úpice

Ve dnech převratu — vznik revoluční strany

Zápas o národní osvobození prošel v naší vlasti dlouhodobou a složitou cestou. Do nové etapy boje se dostal za I. světové války, kdy touha po národní samostatnosti se stala věcí širokých lidových mas. V létě (21. července) posledního roku války uspořádaly všechny obce soudního okresu

úpického velký manifestační tábor, na němž kromě umírněných projevů státoprávních demokratů se ozvalo rozhodné volání po ukončení války, po skoncování s bídou a hladem. Žádné kompromisní řešení české otázky, ale národní svobodu a svébytnost — to bylo přáním lidu.

Rozklad Rakousko-Uherska nezadržitelně pokračoval. Vliv revolučních událostí v Rusku rozkládal fronty obou válčících stran a radikalizoval utlačené národy i národnosti, především však dělnickou třídu. Úpický proletariát se ovšem vinou svých vůdců nepřipojil ke generální stávce 14. října, kdy osud habsburské monarchie visel na vlásce. Občanstvo žilo očekáváním převratových událostí a 28. říjen 1918 oslavilo živelně již ve večerních hodinách, přestože tehdejší městská rada neměla pražský převrat předem potvrzen. Následujícího

dne byly zastaveny všechny závody, davy lidí se shromáždily na úpickém náměstí a oslavily vyhlášení samostatnosti. Téhož dne byl v Úpici zvolen okresní národní výbor v němž se vedení politických a veřejných věcí snažila převzít místní maloburžoazie. Dělnická třída do vývoje bezprostředních událostí aktivně nezasáhla, vlna národní radosti a sliby o sociálně spravedlivém státě utlumily třídní požadavky proletariátu.

Obecní volby v r. 1919 ukázaly přesvědčivě, že smýšlení pracujících v Úpici je socialistické, neboť čs. socialisté a soc. demokraté obdrželi dohromady 64 % hlasů. O socializaci průmyslu se na Úpicku plamenně hovořilo na všech dělnických schůzích. O charakteru republiky však bylo rozhodnuto na vlivnějších místech. Čipičtí sociální demokraté neměli tehdy dost sil, aby strhli dělnictvo do prosincové generální stávky v roce 1920, avšak tím jednoznačněji a rozhodněji probíhal v jejich řadách krystalizační proces mezi levicí a pravicí. Revoluční směr v této straně zvítězil dne 5. 12. 1920, kdy byla ustavena okresní organizace sociálně demokratické levice v čele s důvěrníkem Ed. Hnátém. Kromě samé Úpice byly levicové organizace v Suchovršicích, Havlovicích, Velkých Svatoňovicích, Strážkovicích a ve Rtyni. Několik stoupců se odštěpilo, ale nebylo schopno samostatnou stranu ustavit.

Marxistická levice svůj boj o revoluční stranu na Úpicku dovršila dne 7. května 1921, kdy se v hostinci „U Prouzů“ na Sychrově sešla všeplenární schůze, aby jednala o podmínkách vstupu do Komunistické internacionály. Úpičtí proletáři se rozhodli jít bolševickou cestou, odhlasovali změnu názvu strany — stali se komunisty. Prvním místním důvěrníkem byl zvolen tkadlec Jan Zrzavý. Veřejnosti se úpičtí komunisté představili na velkém projevu na náměstí dne 28. 8. 1921 a na dělnické slavnosti pod Velbabou, kde defilovali a cvičili tělocvikáři právě ustavené Federace dělnické tělocvičné jednoty.

Tak po několikaměsíčním názorovém ujasňování zvítězily i v Úpici ideje komunismu a dělnická třída šla do příštích bojů s revoluční stranou. Ustavení KSČ v Úpici znamenalo pro úpický proletariát začátek vyšší etapy třídního boje.

Historická budova radnice, kde před 150 léty zhlédli úpičtí občané první hru v nastudování místních ochotníků.

OMLOUVÁME SE

Je všeobecně známo, že chybovat je lidské. Výsledek je téměř zaručen, když začne intenzivně pomáhat tiskařský šotek. A tak došlo i na nás. V prvním čísle Zpravodaje Úpice 74 jsme uveřejnili složení organizačního festivalového výboru. Právě zde nám nepochopitelným způsobem vypadla některá jména, za kterými se skrývala nejen funkce, ale i mnoho práce ve prospěch festivalu v Úpici.

Omlouváme se proto a doplňujeme:

Libuše Teichmanová, tajemnice MěstNV v Úpici, **Bohuslav Jánský,** zástupce MěV NF v Úpici, **Jarmila Flídrová,** vedoucí sekretariátu, **Václav Svoboda,** zástupce OOR Trutnov, **Dr. Jaroslav Jörka,** propagační komise, **Ludvík Nyklíček,** zástupce KK ROH Úpice.

Pojďte do muzea

Ono se to lehkou řečí, ale dříve musíme po městě rozvést směrovky s nápisem „festival“, nebo jinak najde náměstí s muzeem díky jednosměrným ulicím, jen málokdo. Komu se to však podaří, bude odměněn pohledem na krásnou budovu radnice, dnes Muzea dělnického hnutí. Tato budova je mimořádně významná i pro úpické ochotnické divadlo. Tady totiž právě před 150 lety vstoupil první úpický občan na prkna, která znamenají svět a nesešouplil z nich vlastně po celých 15 desítek let. A o tom vlastně vypráví výstava dokumentů, kterou jsme za významné pomoci ředitele muzea s. Jaroslava Metelky a s. Josefa Kábrta uspořádali.

Každý, kdo fandí ochotnickému divadlu se jistě rád seznámí s trochou historie a při zasvěceném výkladu Ladislava Tomma st. (hlav. organizátora výstavy) podlehe kouzelné vůni umění tak podmanivého, jako je divadlo.

Expozice bude otevřena od 21. 4. do 14. 5. 1975 ve všední dny od 14 do 16 hodin a v neděli od 9 do 11 hodin. Je samozřejmé, že pro hromadné návštěvy v rámci festivalu lze umožnit přístup do muzea i mimo tyto hodiny.

A ještě malé upozornění — nezapomeňte si koupit přehlednou dvoudílnou studii „150 let ochotnického divadla v Úpici“, kterou jsme u příležitosti tohoto významného jubilea vydali.

ZPRAVODAJ ÚPICE 74, vydává organizační výbor festivalu „Úpice 74“. Odpovědný redaktor: M. Červinková, redaktor: E. Kulťová. — Vydáno se souhlasem odboru kultury ONV Trutnov.

Další z patronátních závodů TRANSPORTA, n. p., závod ÚPICE

Pracující n. p. TRANSPORTA, závodu Úpice, oslaví v letošním roce 80 let existence svého závodu. Tradičním oborem v jeho výrobním programu jsou váhy. Je to závod rozvojový, ve kterém se má v blízké budoucnosti soustřeďovat výroba vážicí techniky v ČSSR. Závod postupně specializuje svou produkci a v současné době patří mezi přední výrobce vážicí techniky v rámci zemí RVHP. Technický rozvoj je zaměřen především na váhy pro průmysl. Závod se podílí na dodávkách zařízení do nově budovaných a rekonstruovaných závodů v ČSSR i v zahraničí.

Mezi nejzajímavější výrobky patří automatizované systémy vážicí techniky, které jsou vlastním dílem vývojových pracovníků, projektantů a dělníků úpického závodu Transporta.

Nové technologické procesy a vysoké požadavky na kvalitu průmyslové produkce vyžadují zavádění nových progresivních strojů a zařízení s vysokými technickými a provozními parametry. Pro závod Transporta se tyto požadavky staly již v minulosti samozřejmým úkolem i cílem a jsou pevným předsevzetím i pro budoucnost.

Výsledkem je trvalý zájem dalších partnerů o společné dodávky zařízení v rámci dodávek investičních celků v tuzemsku i na export.

Tak například ve spolupráci s n. p. BUZULUK Komárov se uskutečňují dodávky automatizovaných vážicích systémů pro výrobu gumárenské a plastikařské, pro výrobu technické pryže, pneumatik, podlahovin apod. Závod se mimo jiné také podílí na vybavení nově postaveného objektu centrální válcovny n. p. SVIT Gottwaldov, který byl v roce 1972 zničen

požárem. Všichni pracující závodu pochopili situaci tohoto podniku a potřeby národního hospodářství a na základě socialistických závazků ve zkrácených lhůtách postupně dodali potřebná zařízení.

Dalším příkladem spolupráce jsou dodávky automatizovaných vážicích systémů pro výrobu krmných směsí. Partnerem jsou MTS Pardubice, které dodávají tyto investiční celky nejen na domácí trh, ale i do zahraničí. Obdobně automatizované vážicí systémy vyrobené v úpické Transportě pracují téměř ve všech československých a v mnoha sovětských sklárnách při přípravě sklářského kmeňu, tj. směsi, která se roztaví ve sklářských pecích a potom se dále zpracovává. Každá výroba má své specifické požadavky i na dodávky vážicí techniky. Ve všech případech jsou požadavky na složení směsí velmi přísné, neboť na nich závisí konečná kvalita výrobků

i hospodárnost výroby. Ve všech provozech se provádí laboratorní kontrola směsí s rozlišením zlomku procenta, a proto váhy musí být skutečně velmi přesné.

Automatizované vážicí systémy zabezpečují výrazné zlepšení pracovního prostředí z hlediska hygieny práce a také zvyšují produktivitu práce. Jednotlivé suroviny se dopravují a odvažují automaticky, podle předem stanoveného programu. Člověk koná funkci operátora a kontrolora. Proces může být automaticky registrován a vyhodnocován moderní výpočetní technikou. I v oboru vah je určujícím činitelem technického pokroku především elektronika. Technici úpického závodu mají před sebou další náročné cíle, které posunou vážicí techniku ještě na vyšší úroveň.

Kromě tohoto progresivního a perspektivního programu v oblasti dávkovacích vah je možno uvést ještě řadu dalších zajímavých výrobků, které opouštějí úpický závod.

Pracovníci závodu TRANSPORTA Úpice chápou i mimořádné požadavky lékařů-odborníků. Proto vyrobili sérii speciálních vah pro pacienty na tzv. umělé ledvině. Nejnáročnějšími výrobky závodu jsou však váhy obchodní, s kterými se můžete setkat zejména v potravinářských prodejnách.

Závod TRANSPORTA připravuje a zavádí do výroby stále nové výrobky, které jsou výsledkem odpovědné práce techniků i dělníků jediného strojírenského závodu v Úpici.